ΕΚΛΟΓΕΣ ΓΕΩΤ.Ε.Ε. 2011

ΚΥΡΙΑΚΗ 10 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

ΕΠΑΝΙΔΡΥΣΗ

ΓΕΩΤΕΧΝΙΚΟ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΕΛΛΑΔΑΣ

ΨΗΦΙΖΟΥΜΕ

για το ΓΕΩΤ.Ε.Ε. που μας αξίζει...

ΕΠΑΝΙΔΡΥΣΗ

ΕΚΛΟΓΕΣ ΓΕΩΤ.Ε.Ε. 2011

ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ

Αποτελεί κοινή διαπίστωση ότι το ΓΕΩΤ.Ε.Ε. ασθενεί βαριά. Τα συμπτώματα της ασθένειας είναι πολλά και σοβαρά. Κρίση αποτελεσματικότητας, αντιπροσώπευσης, κρίση θεσμική και λειτουργική. Ιδιαίτερα το 2010 βίωσε τη βαθύτερη κρίση στην ιστορία του. Το Δ.Σ. ουσιαστικά δε λειτουργούσε και όταν το έκανε έβγαιναν «μαχαίρια», σε προσωπικό και παραταξιακό επίπεδο.
Η κρισιμότητα της κατάστασης μας υποχρεώνει όλους, παρατάξεις, υποψηφίους, ενεργά μέλη του ΓΕΩΤ.Ε.Ε. αλλά ακόμα και όσους, απογοητευμένοι, του γύρισαν την πλάτη να προχωρήσουμε σε έναν απολογισμό με σοβαρή κριτική-αυτοκριτική διάθεση. Έναν απολογισμό, που θα στηρίζεται στην αναζήτηση και διερεύνηση των πραγματικών αιτιών της κρίσης, πέρα από τα επιφαινόμενα και τις εύκολες προπαγανδιστικές και συνθηματολογικές προσεγγίσεις και τον μεσσιανισμό παλαιών και νέων ‘’σωτήρων‘’.
Χωρίς αυτή την προϋπόθεση δεν θα υπάρξει διέξοδος και οι εκλογές δεν θα δώσουν λύση στο πρόβλημα.

Η κρίση στο ΓΕΩΤ.Ε.Ε.

Οι εκτιμήσεις μας για τα αίτια της συνεχούς κρίσης του ΓΕΩΤ.Ε.Ε. που αναπτύξαμε στην εκλογική μας διακήρυξη του 2007, ισχύουν σχεδόν αυτούσιες. Πρέπει όμως να συμπληρωθούν υπό το φως των νέων δεδομένων.

Κυβερνήσεις και κράτος όχι μόνο δεν είχαν ανάγκη αλλά και δεν θέλησαν ποτέ το ΓΕΩΤ.Ε.Ε σαν σύμβουλο. Το γεγονός αυτό σε συνδυασμό με την αρχική του σύνθεση κύρια από Δημοσίους Υπαλλήλους, χωρίς ιδιαίτερες ανάγκες επαγγελματικής κατοχύρωσης, το οδήγησε σε έλλειψη ταυτότητας και προσανατολισμού και στην αδράνεια.

Η πρωτογενής αδράνεια αναπαράχθηκε και διευρύνθηκε από την έλλειψη συνδικαλιστικής ανεξαρτησίας των κομματικών παρατάξεων. Κύρια ευθύνη φέρνουν οι παρατάξεις του δικομματισμού ΔΑΚΕ και ΠΑΣΚ , που αποδέχθηκαν τη βούληση των κυβερνήσεων τους για ένα ΓΕΩΤ.Ε.Ε βουβό και στη γωνία.

Οι άλλες, χωρίς επιμελητηριακό προσανατολισμό, δεν αντιλήφθηκαν και δυστυχώς συνεχίζουν να μην αντιλαμβάνονται τις πραγματικές αντιθέσεις και ανάγκες του ΓΕΩΤ.Ε.Ε και περιορίστηκαν είτε στη προπαγάνδα των κομματικών τους θέσεων, είτε στην εκλογή τους στο Δ.Σ. σαν αυτοσκοπό.

Στο έδαφος της αδράνειας και της παραταξικοποίησης αναπτύχθηκαν φαινόμενα καριερισμού. Ιεραρχήθηκαν προσωπικά συμφέροντα πάνω από τα συμφέροντα της μεγάλης πλειοψηφίας των γεωτεχνικών. Οι προσωπικές επιδιώξεις δεν είναι κατ’ ανάγκη άμεσα οικονομικές . Συνδέονται περισσότερο με δημόσιες σχέσεις και κοινωνική και πολιτική προβολή.

Ο εκφυλισμός των παρατάξεων σε παρατάξεις-σφραγίδες, χωρίς εσωτερική ζωή και δημοκρατική λειτουργία και η υποβάθμιση τους σε εκλογικούς μηχανισμούς, ήταν αποτέλεσμα της αδράνειας και ανυπαρξίας τους και της εξ’ αυτών μαζικής αποστράτευσης των μελών τους. Η κατάσταση αυτή άφησε ελεύθερο το πεδίο στους καριερίστες παράγοντες και παραγοντίσκους να αλωνίζουν, συχνά ενάντια στην εκφρασμένη θέληση των μελών τους.

Ο κομματικός πατριωτισμός, στην ουσία υπηρέτης του παραγοντισμού και του καριερισμού, οδήγησε στη συστηματική και ευρείας κλίμακας νοθεία των εκλογικών αποτελεσμάτων, ιδιαίτερα τα τελευταία χρόνια. Νόθευση όχι μόνο των ψήφων των παρατάξεων και του πραγματικού τους συσχετισμού στο Δ.Σ. αλλά και των σταυρών προτίμησης των υποψηφίων.

Αυτός είναι ο λόγος, που δεν ενδιαφέρονται στη πραγματικότητα να αλλάξουν την εκλογική νομοθεσία του ΓΕΩΤ.Ε.Ε ότι κι' αν λένε.

Η εγγενής, κυρίως, αδυναμία ανάληψης του ρόλου του οδήγησε το ΓΕΩΤ.Ε.Ε. στην αδράνεια. Η παρατεξικοποίηση στο έδαφος απουσίας ταυτότητας και προσανατολισμού την ενίσχυσε. Η υποταγή στον κυβερνητικό και κομματικό συνδικαλισμό και η έλλειψη λειτουργίας και δημοκρατίας στις παρατάξεις έθρεψε τον παραγοντισμό και τον καριερισμό και δημιούργησε ένα τέρας που τρέφεται από τις σάρκες του Επιμελητηρίου και θέλει να το διατηρεί στο τέλμα.

Η κατάσταση δεν ανατρέπεται ούτε με μία, ούτε με τέσσερις αλλά ούτε και με έξι έδρες στο Δ.Σ. Χρειάζεται η συγκρότηση ενός πλατειού μετώπου όλων των δυνάμεων που θέλουν να καθαρίσουν τη γάγγραινα και να βάλλουν το ΓΕΩΤ.Ε.Ε σε κίνηση. Μέτωπο μέσα στις παρατάξεις ενάντια στους παράγοντες και στους καριερίστες. Μέτωπο μεταξύ των παρατάξεων. Μέτωπο μεταξύ των δυνάμεων του ανεξάρτητου συνδικαλισμού, η ενίσχυση του οποίου αποτελεί προϋπόθεση για να δυναμώσει αυτό το ρεύμα. Όσες παρατάξεις και υποψήφιοι βαυκαλίζονται με την ψευδαίσθηση ότι η αναβάθμιση του ΓΕΩΤ.Ε.Ε είναι απλά ένα θέμα καλής προαίρεσης και ικανότητας, υπονομεύοντας αυτή την ανάγκη ενότητας, όχι μόνο δεν ξέρουν ''που πατούν και που πηγαίνουν'' αλλά λειτουργούν αντικειμενικά ενάντια στα συμφέροντα των γεωτεχνικών.

Η Δημιουργία της ΕΠΑΝΙΔΡΥΣΗΣ

Η **ΕΠΑΝΙΔΡΥΣΗ** συγκροτήθηκε από συναδέλφους διαφορετικής ιδεολογικής και πολιτικής προέλευσης με κοινή αγωνία για την υποβάθμιση του ΓΕΩΤ.Ε.Ε και συμφωνία για την ανάγκη ανεξάρτητης συνδικαλιστικής οργάνωσης Συγκροτήθηκε πάνω σε 3 βασικές αρχές: **Ανεξαρτησία, Δημοκρατία, Συλλογικότητα**.

Ανεξαρτησία σημαίνει αυτοκαθορισμός με βάση τις διακριτές ανάγκες και συμφέροντα των γεωτεχνικών και όχι ετεροκαθορισμός, κηδεμονία και χειραγώγηση από τις κυβερνήσεις, το κράτος και τα κόμματα.

Δημοκρατία σημαίνει ελεύθερη και ισότιμη διακίνηση απόψεων, σύνθεση με βάση την αρχή της πλειοψηφίας και σεβασμό της μειοψηφίας.

Συλλογικότητα στη λειτουργία, στη λήψη και την υλοποίηση των αποφάσεων σημαίνει συμμετοχή και ευθύνη.

Η **ΕΠΑΝΙΔΡΥΣΗ** ήταν η παράταξη που πρώτη συνειδητοποίησε τα αίτια της κρίσης στο ΓΕΩΤ.Ε.Ε και τις αλλαγές που συντελούνταν στη σύνθεση του.

Σταδιακά οι γεωτεχνικοί του ιδιωτικού τομέα έγιναν πλειοψηφία των μελών του. Οι εφαρμοζόμενες πολιτικές έφεραν στην ημερήσια διάταξη σημαντικά ζητήματα που απαιτούσαν άμεση ρύθμιση. Διαχείριση των φυσικών πόρων και του περιβάλλοντος, υγιεινή και ποιότητα των τροφίμων, συμβουλευτικές υπηρεσίες στην ύπαιθρο σε συνθήκες απελευθέρωσης της αγοράς και του ανταγωνισμού κλπ.

Η νέα κατάσταση άρχισε να δημιουργεί αντικείμενα παρέμβασης στο ΓΕΩΤ.Ε.Ε. και να δημιουργεί προϋποθέσεις για να αποκτήσει ταυτότητα και προσανατολισμό, που δεν ήταν άλλος από την επαγγελματική κατοχύρωση των γεωτεχνικών σε παλιά και νέα γνωστικά και επαγγελματικά αντικείμενα, που αμφισβητούνταν έντονα από το κράτος, τους εργοδότες και άλλους κλάδους.

Η στρατηγική της **ΕΠΑΝΙΔΡΥΣΗΣ** ήταν η παράταξη που πρώτη συνειδητοποίησε τα αίτια της κρίσης στο ΓΕΩΤ.Ε.Ε και τις αλλαγές που συντελούνταν στη σύνθεση του.

Σταδιακά οι γεωτεχνικοί του ιδιωτικού τομέα έγιναν πλειοψηφία των μελών του. Οι εφαρμοζόμενες πολιτικές έφεραν στην ημερήσια διάταξη σημαντικά ζητήματα που απαιτούσαν άμεση ρύθμιση. **Διαχείριση των φυσικών πόρων και του περιβάλλοντος, υγιεινή και ποιότητα των τροφίμων, συμβουλευτικές υπηρεσίες στην ύπαιθρο σε συνθήκες απελευθέρωσης της αγοράς και του ανταγωνισμού κλπ.**

Η νέα κατάσταση άρχισε να δημιουργεί αντικείμενα παρέμβασης στο ΓΕΩΤ.Ε.Ε. και να δημιουργεί προϋποθέσεις για να αποκτήσει ταυτότητα και προσανατολισμό, που δεν ήταν άλλος από την επαγγελματική κατοχύρωση των γεωτεχνικών σε παλιά και νέα γνωστικά και επαγγελματικά αντικείμενα, που αμφισβητούνταν έντονα από το κράτος, τους εργοδότες και άλλους κλάδους.

Η στρατηγική της ΕΠΑΝΙΔΡΥΣΗΣ ήταν και είναι σταθερή και ξεκάθαρη. Στοχεύουμε να επανιδρύσουμε το ΓΕΩΤ.Ε.Ε. , να το φέρουμε δηλ. στο επίπεδο εκπλήρωσης του καταστατικού του ρόλου. Να γίνει

ουσιαστικός σύμβουλος των αγροτών, της κοινωνίας και του κράτους σε θέματα του πρωτογενούς τομέα της οικονομίας, της διαχείρισης των φυσικών πόρων και του περιβάλλοντος. Με δεδομένο τον αρνητικό πολιτικοκοινωνικό συσχετισμό, αυτό μπορεί να γίνει μόνο μέσα από την πλατειά κινητοποίηση και ενεργοποίηση των γεωτεχνικών, που σήμερα έχουν στρέψει την πλάτη τους στο Επιμελητήριο. Έτσι, η τακτική μας -αναγκαία προϋπόθεση για να φτάσουμε στον στρατηγικό στόχο- είναι να δραστηριοποιήσουμε το ΓΕΩΤ.Ε.Ε. στα θέματα επαγγελματικής κατοχύρωσης των γεωτεχνικών. Αφενός διότι αυτά είναι άμεσα και δεν επιδέχονται αναβολές, αφετέρου διότι ευαισθητοποιούν περισσότερο από οτιδήποτε άλλο τους συναδέλφους και μπορούν να τους κινητοποιήσουν. Σε συνδυασμό με θεσμικές αλλαγές (απλή αναλογική κλπ), διεύρυνση της δημοκρατικής λειτουργίας του Επιμελητηρίου, συγκρότηση επιτροπών κλπ, μπορούν να επανενεργοποιήσουν τους γεωτεχνικούς.

Γι' αυτό στραφήκαμε κατά προτεραιότητα στους γεωτεχνικούς του ιδιωτικού τομέα με τα μεγαλύτερα προβλήματα επαγγελματικής κατοχύρωσης και τη μεγαλύτερη κινητικότητα. Βέβαια σήμερα και αντίστοιχα προβλήματα έχουν ξεπηδήσει πολύ έντονα και σε διαφόρους χώρους εργασίας των γεωτεχνικών στο Δημόσιο τομέα, ενώ ήταν δυσδιάκριτα τα προηγούμενα χρόνια παρ' όλα τα σημάδια που εμφανώς υπήρχαν (κατάργηση σειράς οργανισμών, κλπ).

Στην τριετία 2004-2007 καταλάβαμε μία έδρα στο Δ.Σ. του ΓΕΩΤ.Ε.Ε. Δουλέψαμε σκληρά, παρόλο το δυσμενή συσχετισμό για να αναδείξουμε και να προωθήσουμε μία σειρά ζητήματα που συνδέονται με την επαγγελματική κατοχύρωση και τη λειτουργία του ΓΕΩΤ.Ε.Ε.

Αυτοκριτικά διαπιστώνουμε ότι η βασική μας αδυναμία ήταν ότι δεν μπορέσαμε, παρ' όλες τις προσπάθειες να ολοκληρώσουμε την εσωτερική μας συγκρότησή ως παράταξη με βάση τις αρχές μας. Το γεγονός αυτό δημιούργησε προϋποθέσεις παρείσφρησης και μη ενσωμάτωσης στην ιδεολογία και την λειτουργία μας, υποψηφίων με τυχοδιωκτικά χαρακτηριστικά. Το λάθος αυτό το πληρώσαμε στις εκλογές του 2007. Η μεγάλη όμως διαφορά μας από τις άλλες παρατάξεις ήταν και παραμένει, ότι εμείς αγωνιζόμαστε να οργανωθούμε και να συγκροτηθούμε, ενώ αυτές κινούνται στην αντίθετη κατεύθυνση, της σφραγιδοποίησης και της υποκατάστασης των μελών τους από ολιγομελείς ομάδες καθοδηγητών-παραγόντων.

Η Στάση μας στο ΔΣ 2007-2011

Παρ' όλες τις αδυναμίες μας η θετική δράση μας τη προηγούμενη περίοδο, είχε σαν επιβράβευση να καταλάβουμε 4 έδρες στο Δ.Σ. Και μόνο αυτό το γεγονός μας έκανε «κόκκινο πανί» στο παραταξιακό κατεστημένο του ΓΕΩΤ.Ε.Ε. Μέχρι τότε μας θεωρούσαν μια γραφική μειοψηφία, ακίνδυνη για την καθεστηκυία τάξη της αδράνειας και του παραγοντισμού. Το γεγονός ότι αναδειχθήκαμε σε τρίτη δύναμη αποδείκνυε έμπρακτα ότι η ανάγκη και το κίνημα για ανεξάρτητο συνδικαλισμό είναι ισχυρά, με δυναμική και μεγάλη δυνατότητα διείσδυσης στην εκλογική βάση των παρατάξεων, ακόμη και στους υποψηφίους τους, αρκετοί από τους οποίους, με ποικίλη προέλευση από τη δεξιά μέχρι την αριστερά, συντάχθηκαν μαζί μας.

Η στάση μας στη συγκρότηση του Προεδρείου του Δ.Σ. μας έκανε ακόμα περισσότερο «κόκκινο πανί» και αποτέλεσε "causus belli". Μέχρι τότε η συγκρότηση γινόταν στη βάση ενός «εθιμικού δικαίου», με διαπαραταξιακή συμμετοχή, σύμφωνα με τη δύναμη κάθε παράταξης, στη βάση ενός κοινού υποτίθεται προγράμματος δράσης, το οποίο όλοι συμφωνούσαν και κανένας δεν υλοποιούσε. Αυτό το πλαίσιο βόλευε αφάνταστα τους γνωστούς παραταξιακούς παράγοντες, που φέρνουν προσωπική ευθύνη για την αδράνεια και κρίση του ΓΕΩΤ.Ε.Ε. και ήθελαν τη διατήρησή του με κάθε τρόπο. Η πρόταση μας, που υιοθετήθηκε από την πλειοψηφία, περιλάμβανε μεν διαπαραταξιακή συγκρότηση με βάση συγκεκριμένο πρόγραμμα δράσης, η επιλογή όμως του προέδρου έπαυε να είναι αποκλειστική υπόθεση των παρατάξεων και γίνονταν του Δ.Σ. με σειρά κριτηρίων. Επιλέξαμε τον συνάδελφο Θ. Μαρκόπουλο, επειδή δεν ήταν φθαρμένος και είχε προσωπικές φιλοδοξίες παραγωγής έργου, που του προσέδιδαν μια δυναμική. Επιπλέον επειδή δεν είχε τη στήριξη της ΔΑΚΕ εκτιμούσαμε ότι θα ήταν υποχρεωμένος να στηριχθεί στις λοιπές δυνάμεις του Προεδρείου, ενισχύοντας τη συλλογικότητα του Δ.Σ.

Η συγκρότηση του Προεδρείου δημιούργησε τριγμούς σ' όλο το φάσμα των παρατάξεων. Τα υπόλοιπα μέλη της ΔΑΚΕ αποφάσισαν να απέχουν από τις συνεδριάσεις του Δ.Σ. και να σαμποτάρουν το έργο του. Τους ακολούθησαν δύο από τη Επανίδρυση. Ο ένας με αλαζονική και μεσσιανική αντίληψη ότι «αυτός είναι και

κανένας άλλος δεν είναι» και επομένως έπρεπε να γίνει πρόεδρος για να σώσει το ΓΕΩΤ.Ε.Ε. Ο άλλος γιατί ήταν πιστός του. Η Δημοκρατική Συσπείρωση απείχε από τη συγκρότηση του Προεδρείου, προφανώς γιατί δεν καταλάβαινε τι γινόταν ή γιατί δεν ήθελε να βοηθήσει να «βγάλουμε το φίδι απ' τη τρύπα» ή και για τα δύο. Σε κάθε περίπτωση δεν έδωσε επίσημες εξηγήσεις για την ανεύθυνη στάση της, μέχρι που κάποια στιγμή αποφάσισε να συμμετέχει, χωρίς πάλι να δώσει εξηγήσεις για την αλλαγή της στάσης της. Ήταν όμως προφανές ότι έβλεπε, ότι το Προεδρείο παρήγαγε έργο, το οποίο μονομερώς θα κεφαλαιοποιούσε και δεν ήθελε να μείνει «στην απέξω». Ο ορισμός του καιροσκοπισμού.

Παρόλο το σαμποτάρισμα, το Δ.Σ. του ΓΕΩΤ.Ε.Ε. για 2 χρόνια, μέχρι το τέλος του 2009, παρήγαγε έργο, προωθώντας μια σειρά ζητήματα των γεωτεχνικών και προβάλλοντας το ΓΕΩΤ.Ε.Ε. στην κοινωνία, ίσως περισσότερο από κάθε άλλη φορά. Αυτό αποτυπώθηκε περίτρανα στις Γ.Σ. του ΓΕΩΤ.Ε.Ε., δικαιώνοντας την επιλογή μας.

Από την άλλη έκανε και ένα καλό στην Επανίδρυση, βοηθώντας μας να μαθαίνουμε από τα λάθη μας. Διαγράψαμε τους 2 αντιπροσώπους μας στο ΔΣ, αφού πρώτα εξαντλήσαμε κάθε μέσο για να τους μεταπείσουμε να αλλάξουν στάση για το συμφέρον των γεωτεχνικών. Το γεγονός αυτό επιτάχυνε τη διαδικασία συγκρότησής μας και οδήγησε στη θεσμοθέτηση της εσωτερικής μας οργάνωσης και στην εκλογή αντιπροσωπευτικών οργάνων, Γ.Σ αντιπροσώπων, Συντονιστικής επιτροπής και Γραμματείας της Συντονιστικής Επιτροπής, που παρακολουθούσε τη δράση του Δ.Σ. και επικουρούσε τους αντιπροσώπους μας στο Δ.Σ.

Το τελευταίο χρόνο της θητείας του Δ.Σ. ξέσπασε ανοιχτή κρίση στους κόλπους του. Αιτία η μυστική συμφωνία Μαρκόπουλου – ΠΑΣΚΕ να μοιρασθούν το χρόνο της Προεδρίας. Συμφωνία που καμία παράταξη στο Δ.Σ. δεν γνώριζε. Είχε προηγηθεί πρότασή μας οι παρατάξεις που στήριζαν το Προεδρείο να προχωρήσουν σε απολογισμό, με βάση το πρόγραμμα δράσης, το οποίο είχαν υιοθετήσει. Η ΠΑΣΚΓ απέρριψε τη πρόταση. Η απόρριψη έγινε διότι η ΠΑΣΚΓ μόνο τυπικά στήριξε το πρόγραμμα δράσης, με ελάχιστη συμμετοχή στην υλοποίησή του. Η συνεισφορά της ήταν να εξασφαλίζει την απαρτία του Δ.Σ. και να αναλαμβάνει επιλεκτικά ορισμένες πρωτοβουλίες, τηρώντας τα προσχήματα μιας επίπλαστης συμμαχίας, προκειμένου την κατάλληλη στιγμή να ζητήσει στήριξη από τους «συμμάχους» της για την ανάληψη της Προεδρίας. Επομένως ένας τέτοιος απολογισμός δεν την συνέφερε.

Στις 3/5/2010 η Γραμματεία της Επανίδρυσης ξεκαθάρισε, ότι όπως ρητά είχε δηλώσει κατά τη συγκρότηση του Προεδρείου, στηρίζει Προεδρείο μακράς πνοής και δεν είναι διατεθειμένη να μπει στη λογική των μοιρασμάτων και των συναλλαγών, που επαναφέρουν τις πρακτικές του παραταξιακού παραγοντισμού. Προτείναμε το Προεδρείο να παραμείνει ως έχει, να προκηρυχθούν εκλογές στο τέλος του 2010, αφού προηγουμένως θεσμοθετηθεί η ομόφωνη πρόταση της Επιτροπής Καταστατικού, (που είχε επίσης ομόφωνα υιοθετηθεί από το Δ.Σ. και είχε κατατεθεί στον Υπουργό Γεωργίας, για τη βελτίωση και θωράκιση με δικαστικούς αντιπροσώπους κλπ. της εκλογικής διαδικασίας), προωθηθεί η τροποποίηση του εκλογικού νόμου (απλή αναλογική κλπ) και αντιμετωπισθούν 5-6 άλλα τρέχοντα ζητήματα, στα οποία αναφερόμασταν αναλυτικά.

Τα γεγονότα στη συνέχεια είναι λίγο-πολύ γνωστά. Οι εκπρόσωποι της ΠΑΣΚΓ στο Δ.Σ. σε αντίθεση με την πλειοψηφία των μελών της, που στη Πανελλαδική τους σύσκεψη ζήτησαν να παραμείνει το Προεδρείο ως έχει και να προχωρήσει σε εκλογές, βλέποντας ότι δεν μπορούν να πάρουν την Προεδρία και εκμεταλλευόμενοι την πεισματική άρνηση του Μαρκόπουλου να παραιτηθεί, συγκρότησαν μαζί με τα υπόλοιπα μέλη του Δ.Σ., ένα «Αντι-Μαρκοπουλικό» μέτωπο.

Το «μέτωπο», έχοντας τη πλειοψηφία, με διάφορα προσχήματα, οδήγησε το Δ.Σ. σε ακραίες καταστάσεις που παρέλυσαν τη λειτουργία του και παράλληλα οδήγησε το επιμελητήριο στην πλήρη αδράνεια.

Η τελευταία κρίση του ΓΕΩΤ.Ε.Ε. δείχνει πια ξεκάθαρα ότι οι κομματικές παρατάξεις έχουν υποκατασταθεί από κλίκες παραγόντων που δεν διστάζουν να διαλύσουν το Δ.Σ. και να θυσιάζουν, χωρίς προσχήματα πλέον, τα συμφέροντα των γεωτεχνικών στο βωμό των προσωπικών τους φιλοδοξιών. Κι' ενώ η Επανίδρυση πάταξε τέτοια φαινόμενα «εν τη γενέσει τους» διαγράφοντας 2 εκπροσώπους της στο Δ.Σ. και στη συνέχεια μην προτείνοντας κανένα από τα 4 που εξελέγησαν το 2007 πάλι ως υποψήφιο, οι άλλες παρατάξεις όχι μόνο τους διατηρούν αλλά τους επιβραβεύουν ξαναπροτείνοντας τους υποψήφιους για τις επερχόμενες εκλογές.

Τα σημερινά καθήκοντα των γεωτεχνικών μπροστά στις εκλογές

Η κρίση του ΓΕΩΤ.Ε.Ε. έχει την ιδιαιτερότητά της, αλλά σήμερα εντάσσεται και επηρεάζεται από την γενικότερη κρίση της Ελληνικής κοινωνίας. Μπορούμε μάλιστα να πούμε ότι η κρίση του ΓΕΩΤΕΕ και τα στοιχεία που την χαρακτηρίζουν ήταν ένα είδος προπομπού για την γενικότερη κρίση που σήμερα σοβεί στην ελληνική κοινωνία. Αυτό θεωρούμε ότι δεν είναι τυχαίο λόγω της νευραλγικής θέσης που έχει η Γεωργία, οι φυσικοί πόροι και ο πρωτογενής τομέας γενικότερα για την ελληνική αλλά και για την κάθε κοινωνία.

Η σημερινή κρίση της Ελληνικής κοινωνίας αρχικά εμφανίζεται ως μια οικονομική κρίση, που κυρίως εκφράζεται σαν κρίση του δημοσίου χρέους. Πρόκειται όμως για μορφή και έκφραση της γενικότερης οικονομικής κρίσης αλλά και μέσο επίθεσης ενάντια στα κεκτημένα των εργαζομένων, συμπεριλαμβανομένων και των γεωτεχνικών. Τα μέτρα του Μνημονίου έχουν πλήξει όλο τον γεωτεχνικό κόσμο, δημοσίους υπαλλήλους, μελετητές, εργολήπτες, ελεύθερους επαγγελματίες και ιδιωτικούς υπαλλήλους και οδηγούν το νέο γεωτεχνικό στην ετεροαπασχόληση και την ανεργία. Ο Καλλικράτης, συνεπικουρούσα και η απουσία του ΓΕΩΤ.Ε.Ε., αμφισβητεί ακόμα περισσότερο την επαγγελματική μας κατοχύρωση, υποβαθμίζοντας και απαξιώνοντας το ρόλο των γεωτεχνικών.

Η κρίση, πέρα από κρίση χρέους είναι και κρίση αναπτυξιακού μοντέλου. Ο παραγωγικός ιστός της χώρας μας και ειδικότερα η γεωργία είναι υπό διάλυση. Οι φυσικοί πόροι και το περιβάλλον γίνονται αντικείμενο εκμετάλλευσης από μεγάλα οικονομικά συμφέροντα με τις ευλογίες των πολιτικών. Χωρίς πρωτογενή τομέα δεν έχουμε αντικείμενο και μέλλον ως κοινωνία. Η επανεκκίνηση της κοινωνίας στη δράση της σ' αυτό τον τομέα και τις επιπτώσεις του στο περιβάλλον είναι η κύρια ευθύνη του ΓΕΩΤ.Ε.Ε. σήμερα.

Είναι τέλος και κρίση του πολιτικού συστήματος, που σήμερα ευθέως αμφισβητείται και όλο και περισσότεροι πολίτες του γυρίζουν τη πλάτη απέχοντας από τις εκλογές.

Αυτή η γενικευμένη αμφισβήτηση απέναντι στο πολιτικό σύστημα και στα κόμματα που την εκφράζουν θα επηρεάσει αρνητικά, άμεσα ή έμμεσα, σήμερα ή αύριο και τις κομματικές τους παρατάξεις, αλλά και θα αυξήσει ακόμα περισσότερο την αμφισβήτηση του ΓΕΩΤ.Ε.Ε., που ούτως ή άλλως δεν είχε ανάγκη τη γενική κρίση για να αμφισβητηθεί.

Μέσα σ' αυτό το κλίμα η ανάγκη ανεξάρτητου συνδικαλισμού, σαν μοναδική διέξοδος θα πρέπει να ενισχυθεί. Είναι πλέον προφανές ότι αυτή η πρόταση που πήρε για πρώτη φορά σάρκα και οστά μέσω της ΕΠΑΝΙΔΡΥΣΗΣ στον γεωτεχνικό χώρο, αποτελεί πρόταση και ανάγκη για όλη την κοινωνία για όλους τους μαζικούς χώρους.

Η λυσσασμένη επίθεση ενάντια στην ΕΠΑΝΙΔΡΥΣΗ, δεν μας φοβίζει, αντίθετα μας ικανοποιεί. Δείχνει ότι παρόλα τα λάθη μας είμαστε στο σωστό δρόμο.

Η δημιουργία και άλλων ανεξάρτητων κινήσεων, μπορεί ταχτικά να είναι αρνητικό γεγονός, γιατί διασπά την ενότητα του ανεξάρτητου συνδικαλισμού και αντικειμενικά εξυπηρετεί το μπλοκ του κομματικού συνδικαλισμού, της αδράνειας και του παραγοντισμού, καταγράφει όμως μια θετική τάση, όπου αν αποδειχθεί καλοπροαίρετη μπορεί να οδηγήσει σχετικά γρήγορα σε μεγαλύτερη και σταθερή ενότητα.

Πρώτιστο καθήκον των μελών των παρατάξεων απέναντι στον γεωτεχνικό κόσμο είναι να απομονώσουν και να αποδοκιμάσουν με τη ψήφο τους όλους εκείνους τους αρχηγίσκους και παράγοντες στα ψηφοδέλτια τους που το μόνο τους ενδιαφέρον είναι η προσωπική τους ύπαρξη.

Είναι φανερό ότι ολοκληρωμένη λύση στην κρίση του ΓΕΩΤ.Ε.Ε. δεν θα υπάρξει αν το ρεύμα του ανεξάρτητου συνδικαλισμού δεν γίνει πλειοψηφικό ρεύμα. Κάθε βήμα προς αυτήν την κατεύθυνση αποτελεί κατάκτηση και νίκη.

Στην εκλογική μάχη πρέπει να ενισχυθεί η Επανίδρυση σαν η πιο οργανωμένη, έμπειρη και φερέγγυα συνιστώσα του ανεξάρτητου χώρου, προκειμένου να συνεχίσει από καλύτερες θέσεις την πάλη για την αναβάθμιση των γεωτεχνικών και του ΓΕΩΤ.Ε.Ε.